

Nr 50.

Av herr **Svensson, Isak**, om ökat anslag till lindring av fraktkostnaderna vid transport å järnväg av kalk och kalkstensmjöl för jordbrukets behov.

Utav de anslag, som i statsverkspropositionen hårt beskurits, är anslaget till fraktlindring på järnväg av jordbrukskalk, vilket nedsatts till 250,000 kronor för att användas till fraktlindring endast för orter inom Dalarne och Norrland, varvid övriga delar av landet ställas helt och hållet utanför.

Det har framhållits, att kalkens stora betydelse för jordbruket är numera så väl känd, att jordbrukarne själva böra inse fördelen av att använda kalk, och att något statsbidrag till fraktlindring för påverkandet av kalkinköp ej kan erfordras. Det kan icke bestridas, att största delen av den jordbrukande befolkningen har full vetskap om kalkens stora betydelse som jordförbättringsmedel, men det är ej nog härmed. I dessa för jordbrukaren så tryckta tider är det den ekonomiska frågan, som till stor del spelar in. Klart är, att ju dyrare kalken ställer sig för jordbrukaren, desto mindre kvantum har han råd att använda till obestridlig skada för spannmålsproduktionen.

Nu har det föreslagits, att de från kalkbruken längst belägna trakterna skola erhålla fraktlindring, och detta är ju för dem allt gott och väl, men om man vill vinna det egentliga syftet med dessa fraktlindringar, nämligen att förhjälpa jordbrukarne i landet till billigare pris på kalken, för att den till följd härav skall komma till användning i större mängd, och som en följd härav spannmålsproduktionens ökning, så torde väl tillses, att de delar av landet, där spannmålsodlingen verkligen bedrives i större skala, nämligen mellersta och södra Sverige, ej bliva förbigångna i detta hänseende. Indrages nu anslaget helt och hållet för dessa orter, komma säkerligen jordbrukarne icke att i så stor utsträckning inköpa kalk, vilket måste medföra, att driften på kalkbruken kommer att betydligt inskränkas och arbetslöshet uppstå. En beskärning av anslaget, som nu skett från 800,000 kronor till 250,000 kronor, måste jag därför anse medföra nationalekonomisk förlust och icke någon besparing i egentlig mening.

På grund av det anförda hemställes vördsamt,
att riksdagen måtte till lindring av fraktkostnaderna vid
transport å järnväg av kalk och kalkstensmjöl för jordbru-
kets behov, till orter inom hela landet enligt förutvarande
bestämmelser, anvisa för budgetåret 1924—1925 ett extra
förslagsanslag av 800,000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1924.

Isak Svensson.
